

кътъ радостно. Вълкътъ принесълъ лисицата прѣзъ рѣката. Тя скочила и бързо отлетѣла къмто двора на единъ чифликъ. Вълкътъ останалъ да варди край чифлика.

Слѣдъ малко Кумата се завръща сита и доволна.

А кждѣ дѣна моя дѣлъ? Кждѣ сж моитѣ кокошки и защо ги не донеси? Пита я зачудениятъ влѣкъ.

— Охъ, Куме, благодаря ти, за гдѣто ме приноси прѣзъ рѣката; а пѣкъ гдѣто питашъ за кокошци, прощавай, защото азъ и самичка си ги изѣдохъ. . . казала хитрата лисица и избѣгала въ близкитѣ гжсталаци.

И тѣй Кумчо-вълчо си останалъ пакъ гладенъ, само че отъ тогава той вече прѣстаналъ да вѣрва на Лисанкинитѣ хитрини.

Зеленогоровъ.

VI.

Херкулесъ се срѣща съ двѣ дѣвойки.

(грѣцки приказки).

еркулесъ еднажъ си седѣлъ край пѣтя и гледа — къмъ него идатъ двѣ дѣвойки. Едната му заговорила:

— Ела съ мене, Херкулесе! Ние ще вървимъ по разкошни и цвѣтущи джбрави. Съ радостъ и веселие ще бжде изпълненъ твоя животъ. Нѣма да сѣтишъ ни гладъ, нито жажда. Никаква неприятность нѣма да срѣщнешъ прѣзъ цѣлия си животъ . . .